EUROPAPARLAMENTETS BESLUT

av den 4 april 2001

om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 1999: Avsnitt IV – Domstolen; Avsnitt V – Revisionsrätten; Avsnitt VI – del B – Regionkommittén

(2001/449/EG)

EUROPAPARLAMENTET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av inkomst- och utgiftsredovisningen och balansräkningen för budgetåret 1999 (SEK[2000] 539-C5-0312/2000),

med beaktande av revisionsrättens årsrapport om budgetåret 1999 och institutionernas svar (C5-0617/2000) ([1]), samt den särskilda rapporten nr 5/2000 om domstolens utgifter för byggnader (annexbyggnaderna Erasmus, Thomas More och annex C), tillsammans med domstolens svar ([2]),

med beaktande av revisionsförklaringen om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet som lämnats av revisionsrätten i enlighet med artikel 248 i EG-fördraget (CS-0617/2000),

med beaktande av rådets rekommendation av den 12 mars 2001 (C5-0127/2001),

med beaktande av artikel 272.10 i EG-fördraget,

med beaktande av artikel 22.2 och 22.3 i budgetförordningen,

med beaktande av den rapport som tillställts parlamentet om handhavandet av artikel 270 (*Europeiska gemenskapernas officiella tidning*) i revisionsrättens budget,

med beaktande av den rapport som Ekonomiska och sociala kommittén förelagt parlamentet om alla anslag som automatiskt överförts från 1997 till 1998 och från 1998 till 1999 där andelen förfallna anslag var större än 10 procent (Avsnitt VI – del B i den allmänna budgeten),

med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A5-0108/2001), och

av följande skäl:

A. I sin egenskap av budgetövervakande myndighet är parlamentet skyldigt att utvärdera att gemenskapens budget används effektivt och på vederbörligt sätt samt vidta åtgärder utgående från de detaljerade rapporterna från Europeiska revisionsrätten.

B. Denna utvärdering skall inte bara handla om en granskning av hur skattebetalarnas medel används – dvs. att det inte förekommit några fall av oegentligheter eller bedrägeri – utan den skall också omfatta en regelbundet återkommande undersökning av hur effektiv gemenskapens budget är och hur den påverkar förverkligandet av den politik och de mål som fastställts i fördragen och i sekundärrätten.

C. Alla institutioner, rådgivande organ och specialiserade organ bör vara lika måna om att stå till tjänst med effektiv och nyttig service – kort sagt: att ge valuta för pengarna.

D. Rådets utgifter har förändrats från att ha varit av rent administrativ karaktär till att bli mer operationella som en konsekvens av utökat ansvar inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och rättsliga och inrikes frågor.

E. Revisionsrätten har kunnat presentera felprocent för jordbruksutgifterna, vilket har varit mycket användbart för att förbättra budgetkontrollen.

([1]) EGT C 342,1.12.2000.
([2]) EGT C 109, 14.4.2000, s. 1.

Domstolen

Fastighetspolitiken

1. Parlamentet noterar att beslutet om att bygga annex till byggnaden Palais (Annex A, alltså Erasmus, Annex B, alltså Thomas More och Annex C) var ett svar på domstolens ständigt växande behov av utrymmen, snarare än ett inslag i ett helhetsbetonat byggnadsprogram,

2. beklagar de omständigheter som ledde till vad domstolen kallat en ”formell brist”, nämligen att domstolen mellan 1989 och 1994 verkat i dessa fastigheter utan något skriftligt hyresavtal med hyreskostnader som uppgick till cirka 35 miljoner euro i form av förskott på hyresbetalningar, avsedda att sedermera jämkas enligt villkor som var i strid med bestämmelserna i budgetförordningen,

3. noterar att det inte var förrän 1989 som de behöriga myndigheterna i Luxemburg lade fram ett utkast till hyreskontrakt för byggnaden Erasmus, alltså nästan fem år efter det att det fattats beslut om att den skulle uppföras och sex månader efter det att byggnaden tagits i bruk,

4. noterar domstolens önskan, såsom den framställts i en skrivelse från justitiesekreteraren den 8 maj 1989 till de behöriga myndigheterna i Luxemburg, om att kunna undvika inflyttning i byggnaderna Thomas More och Annex C utan skriftliga hyreskontrakt och de överdrivna hyresvillkor som myndigheterna i Luxemburg uppställde för dessa byggnader, något som endast kunde leda till att förhandlingarna drog ut på tiden,

5. noterar domstolens anmärkningar, framför allt angående de betingelser under vilka byggnads- och finansieringskostnaderna för de tre byggnaderna övervakades (punkt 4.1.2); anser mot bakgrund av dessa anmärkningar och de föregående punkterna att myndigheterna i Luxemburg inte visat prov på konstruktivt samarbete i den grad som man rimligen kunnat förvänta sig av ett värdland med en aktiv politik till förmån för att gemenskapens institutioner skall etablera sig på dess territorium; anser som en följd av detta att myndigheterna i Luxemburg bär en del av ansvaret för att domstolen verkat i fastigheter utan skriftliga hyresavtal, liksom också för ett antal bristfälligheter som påtalats av revisionsrätten (otillräcklig övervakning etc.),

6. erinrar att revisionsrätten på begäran av budgetmyndigheten utarbetade ett tekniskt yttrande 1996 angående de finansiella åtagandena för domstolens byggnader; erinrar ytterligare om att det inte fanns någon kritik i detta yttrande mot de juridiska och ekonomiska arrangemangen kring hyr-köpoptionsavtalet 1994 mellan domstolen och Luxemburg, något som gjorde det möjligt för parlamentets budgetutskott att godkänna en förskottsbetalning i enlighet med detta avtal (se anslagsöverföring nr 27/96); undrar varför revisionsrättens förbehåll mot dessa arrangemang, sådana de sammanfattats i punkt 20 e av revisionsrättens särskilda rapport nr 5/2000, inte togs upp i revisionsrättens tekniska yttrande från 1996,

7. anser att tiden nu är mogen, nästan sju år efter att överenskommelsen om hyrköp av den 15 november 1994 ingåtts, att göra ett slutgiltigt bokslut i frågan; konstaterar att domstolen och myndigheterna i Luxemburg för att underlätta denna uppgift gemensamt utnämnde en expert med uppgift bland annat att

   — avgöra vilka utgiftsposter som inte skall ingå i det slutliga bokslutet,

   — ingående utreda varför faktureringen inte skötts enligt gällande regler och föreskrifter, något som upptäckts av revisionsrätten,

   — utvärdera om gemenskapens ekonomiska intressen överlag tillvaratagits på rätt sätt,

   väntar sig att så snart som möjligt och i vilket fall som helst i god tid före den första behandlingen av budgetförslaget för 2002 få veta vad den ovannämnde experten kommit fram till,

Genomförandet av artikel 270 (Europeiska gemenskapernas officiella tidning)

8. noterar den rapport som lagts fram av domstolen om genomförandet av artikel 270 [1]; uppmanar domstolen att säkerställa att Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer i vederbörlig ordning handlägger och skickar ut redovisningar för de texter som av domstolen publicerats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och på detta sätt bidrar till att de anslag som beviljats för ovanstående rubrik handhas på bästa möjliga sätt,

[1] Se punkt 3 i parlamentets beslut av den 13 april 2000 om beviljande av ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 1998: Avsnitt IV – Domstolen; Avsnitt V – Revisionsrätten; Avsnitt VI – Del B – Regionkommittén (EGT C 40, 7.2.2001, s. 389).

Ekonomisk kontroll och internrevision

9. uppmanar domstolen att undersöka möjligheten att utse en internrevisor som är oberoende av styrekonomen, och att meddela Europaparlamentet resultatet av denna undersökning,

Revisionsrätten

10. konstaterar med oro att revisionsrätten ännu inte formellt har accepterat parlamentets begäran om att ”hänga ut” med namns nämnande de medlemsstater som missköter sig; anser att detta skulle kunna vara ett användbart redskap för att förbättra budgetkontrollen över gemenskapens utgifter,

11. hälsar med tillfredsställelse att revisionsrätten alltmer gått in för att inte bara granska att Europeiska unionens verksamhet räkenskapsmässigt sköts enligt gällande regler, utan också mäta hur effektiv verksamheten är och vilken inverkan den har,

12. tar avstånd från revisionsrättens vägran att sätta siffror på felprocenten och kräver att revisionsrätten både geografiskt och sektorsvis skall specificera resultaten från det granskningsarbete som den utfört inom ramen för revisionsförklaringen,

13. uppmanar revisionsrätten att utveckla en ”richterskala” för fel, som skiljer mellan smärre administrativa misstag och rena bedrägerier och olika fel däremellan, för att bättre kunna värdera hur grava felen är,

14. uppmanar revisionsrätten att ytterligare utveckla sina förbindelser med nationella revisionsmyndigheter, både i medlemsstaterna och kandidatländerna, för att fördjupa revisionsarbetet inom de områden för gemenskapens inkomster och utgifter där förvaltningsansvaret är delat,

15. erinrar om punkt 2 i sitt beslut av den 7 oktober 1998 om beviljande av ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för 1996: Avsnitt IV – Domstolen; Avsnitt V – Revisionsrätten; Avsnitt VI del B – Regionkommittén [1] där parlamentet föreslog att revisionsrätten skulle ge den ledamot som inom revisionsrätten är ansvarig för administrativa frågor i uppdrag att systematiskt inkludera revisionsrätten i alla sektorsövergripande revisioner från och med budgetåret 1997; beklagar att det av årsrapporterna därefter, däribland den från 1999, inte framgår något som helst om att denna begäran skulle ha efterkommits,

16. uppmanar revisionsrätten att fortsätta att förbättra sina arbets- och rapporteringsmetoder för att underlätta uppgiften för myndigheten för beviljande av ansvarsfrihet, och särskilt för att kunna garantera kontinuitet år från år,

17. uppmanar revisionsrätten att undersöka möjligheten att utse en internrevisor som är oberoende av styrekonomen, och att meddela Europaparlamentet resultatet av denna undersökning,

18. uppmanar revisionsrättens ledamöter att offentliggöra sina ekonomiska intressen på Internet,

19. begär att revisionsrätten som en självklarhet och från och med innevarande budgetår skall utsträcka sin revisionsverksamhet till att även omfatta rådet, så att parlamentet, vid behov, inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, kan iaktta hur rådet har genomfört sin budget,

Regionkommittén

20. välkomnar Regionkommittens ansträngningar att framlägga en utvärdering av vilken inverkan dess arbete haft, och uppmanar de andra institutionerna att bistå i denna utvärdering, bl.a. genom rekommendationer för att förbättra Regionkommitténs bidrag till att utveckla politiken på EU-nivå; ser fram emot att erhålla årliga bedömningar som behandlar bland annat

— om yttranden kommit i rätt tid för andra institutioner,

— hur man utnyttjar personal på bäst sätt,

[1] EGT L 308, 18.11.1998, s. 39.

— hur samarbetsavtalet med Ekonomiska och sociala kommittén fungerar,

— interinstitutionellt samarbete, i synnerhet med tanke på att förbättra den effektiva användningen av administrativa utgifter genom skalfördelar inom områden som t.ex. rekrytering, säkerhet, dokumentationstjänst, fastighetsförvaltning och restaurangverksamhet,

21. noterar den rapport som framlagts för parlamentet om anslag som automatiskt överförts från 1997 till 1998 och från 1998 till 1999 och där andelen förfallna anslag är större än 10 procent ([1]); anser att orsakerna till att dessa anslag förfallit ofta varit att reglerna inte varit tillräckligt rigorösa (styrkande handlingar i anslutning till ledamöternas språkkurser har inlämnats för sent), otillräcklig planläggning på administrativ och politisk nivå (reseförständiganden återkallades eller rentav överskattades, kommissionsmöten mot slutet av året inhiberades) samt på att den gemensamma tolknings- och konferenstjänsten var sent ute med sina räkningar, på att behovet av anslag togs till i överkant för att man inte skulle riskera att de tillgängliga anslagen blev otillräckliga osv.; uppmanar Regionkommittén att vidta de åtgärder som behövs för att rätta till situationen, vid behov i samarbete med de andra berörda institutionerna,

22. noterar revisionsrättens iakttagelse (punkt 6.23 i årsrapporten för 1999), där det står att Regionkommittén i februari 2000 åter skärpte bestämmelserna för kostnader och för ledamöternas anslag för resor och sammanträden,

23. noterar att 1999 var det sista året för den gemensamma organisationsstrukturen med Ekonomiska och sociala kommittén, och att den ersattes den 1 januari 2000 av ett samarbetsavtal (som skall ses över varje år) mellan dessa två kommittéer som bibehåller gemensamma verksamheter inom de flesta avdelningarna, men upprättar självständighet inom finans- och personalavdelningarna; förväntar sig att den årliga översynen skall bedöma belagda och förutsägbara behov inom båda kommittéerna,

24. noterar att Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén under budgetåret 1999 fortsatte förhandlingarna med ägarna till Belliardkomplexet och att de i enlighet med budgetmyndighetens riktlinjer betalade igen de hyreskostnader som parlamentet haft för lokalerna; noterar vidare att dessa förhandlingar slutligen resulterade i ett hyrköpavtal i december 2000; åtar sig att granska villkoren i detta avtal i nästkommande års förfarande för beviljande av ansvarsfrihet,

25. välkomnar de väsentliga besparingar i Europeiska unionens budget som blivit resultatet av gemensam administration med Ekonomiska och sociala kommittén och uppmuntrar andra institutioner att följa detta exempel, t.ex. genom att dela bibliotek,

26. uppmanar Regionkommittén att undersöka möjligheten att utse en internrevisor som är oberoende av styrekonomen, och att meddela Europaparlamentet resultatet av denna undersökning,

27. menar att det beslut som Regionkommittén fattat om förutsättningarna och tillvägagångssätten för interna undersökningar för bekämpning av bedrägeri, korruption och andra olagliga handlingar som skadar gemenskapens intressen avviker från det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 ([2]) utan att det föreligger administrativa skäl; menar vidare att Regionkommitténs ledamöter och tjänstemän genom denna avvikelse har fråntagits den rättighet som finns inskriven i det interinstitutionella avtalet om att kunna vända sig direkt till EU:s bedrägeribekämpningsmyndighet OLAF utan att informera ordföranden och generalsekreteraren om det,

Gemenskapsorgan

28. uppmanar kommissionen att

i) se till att den erfarenhet som finns av att inrätta gemenskapsorgan kan samlas på ett ställe, så att dessa erfarenheter kan utnyttjas när man inrättar nya gemenskapsorgan (t.ex. livsmedelsmyndigheten och sjösäkerhetsmyndigheten),

ii) utveckla ett decentraliserat system som kan användas för verksamhetsbaserad förvaltning för gemenskapsorganen, inbegripet övervakning, revision eller utvärdering av personal, tjänsteresor, dokument och inventarier, under posterna i det integrerade resursförvaltningssystemet (IRMS),

([1]) Se punkt 6 i parlamentets beslut av den 13 april 2000 (EGT C 40, 7.2.2001, s. 389).
([2]) EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

iii) till myndigheten för beviljande av ansvarsfrihet och revisionsrätten systematiskt överlämna alla utvärderingar som genomförs av styrekonomen eller det operativa generaldirektoratet avseende nedanstående gemenskapsorgan:

1. Centrum för utveckling av yrkesutbildning, Thessaloniki
2. Fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, Dublin
3. Miljöbyrån, Köpenhamn
4. Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, Turin
5. Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk, Lissabon
6. Europeiska myndigheten för utvärdering av läkemedel, London
7. Europeiska arbetsmiljöbyrån, Bilbao
8. Centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, Wien
9. Europeiska byrån för återuppbyggnad (OBNOVA), Thessaloniki
10. Byrån för harmonisering inom den inre marknaden, Alicante
11. Gemenskapens växtsortsmyndighet, Angers
12. Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, Luxemburg,

29. påminner om att parlamentet i sin resolution av den 13 april 2000 i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för 1998, uppmanade revisionsrätten att göra en sammanfattande analys av revisionerna av samtliga gemenskapsorgan; beklagar att revisionsrätten inte har gjort detta; uppmanar revisionsrätten att

i) göra prestationsutvärderingar snarare än rent ekonomiska utvärderingar,

ii) lägga fram en jämförande analys av gemenskapsorganen som utgår från goda exempel,

iii) samordna sina revisioner med kommissionen (generaldirektoratet för ekonomistyrning och operationella generaldirektorat),

30. beklagar att tre av gemenskapsorganen (Turin, Lissabon och Angers) inte har lämnat in någon budget för 1999 och att åtta av de övriga organen lämnade in sina budgetar i december 1999; uppmanar gemenskapsorganen att lämna in sina budgetar före det nya budgetårets början,

31. uppmanar gemenskapsorganen att regelbundet genomföra och offentliggöra utvärderingar av sina verksamheter,

32. uppmanar sina särskilt behöriga utskott att noggrant följa kvaliteten hos och effekten av verksamheten hos de olika gemenskapsorganen samt att förse budgetkontrollutskottet med uppgifter om dessa gemenskapsorgan i god tid för det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet,

Beslut om ansvarsfrihet

33. beviljar domstolens justitiesekreterare och generalsekreterarna vid revisionsrätten och Regionkommittén ansvarsfrihet för deras genomförande av budgeten för 1999,

34. uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet, kommissionen, domstolen revisionsrätten, regionkommittén och till alla de decentraliserade gemenskapsorgan som nämns i detta beslut, samt offentliggöra det i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (L-serien).

Generalsekreterare	*Ordförande*
Julian PRIESTLEY	Nicole FONTAINE